

РЕШЕНИЕ

№ 3033

гр. София, 11.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 14.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11281** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК] чрез пълномощник- адв. Н. Р., преупълномощен от Адвокатско дружество "К. и Партньори", с адрес [населено място], [улица], срещу отказ, постановен с Отговор изх. № 10-53-03-634/19.05.2020г. на директора на офис "Център" при ТД на НАП С., потвърден с Отговор изх. № 24-10-1299 /18/ от 21.10.2020 г. на Директора на ТД на НАП- [населено място].

Релевира се, че с отговора се отказва поправка на неправомерно извършено от НАП действие – приложен ред на погасяване на публични задължения. Твърди се, че дружеството е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх.№2210И0735623/31.03.2020г. В резултат на подадената информация в информационната система на НАП са отразени задължения - корпоративен данък за донасяне в размер на 2 639.82 лв., респ. съответното плащане е извършено. Излагат се хронологично данни относно следните плащания от [фирма]: на 18.02.2020 г. сумата 425,00 лв., представляващи плащане на данък дивидент, със срок за плащане на данъка- 30.04.2020 г.; на 19.02.2020 г. сумата 32.72 лв., представляващи плащане на Д. за месец януари, със срок за плащане на данъка- 25.02.2020г.; на 10.03.2020 г. сумата 32.72 лв., представляващи плащане на Д. за месец февруари, със срок за плащане на данъка- 25.03.2020г.; на 11.03.2020 г. сумата 1 162,60 лв., представляващи плащане на ДДС за месец февруари 2020 г., със срок за плащане на данъка- 14.03.2020 г.; на 08.04.2020 г. сумата 32,72 лв., представляващи плащане на Д. за месец март 2020 г., със срок за плащане на данъка- 25.04.2020 г.; на 09.04.2020 г. сумата 508,51 лв., представляващи плащане на ДДС за

месец март 2020 г., със срок за плащане на данъка- 14.04.2020 г., общо: 2 128, 83 лева. С така платените суми в НАП служебно са погасени задълженията по ЗКПО, вместо задълженията, посочени като основание за плащане в платежните нареждания. В резултат на неправомерното разпределение на сумите са формирани други данъчни задължения, описани в жалбата. Изтъква се, че данъчните задължения възникват по силата на закона, а не с подаване на данъчните декларации. Към датата на плащане срокът за погасяване на Д. и ДДС изтичал по-рано в сравнение със срока за плащане на задълженията по ЗКПО. Разпределението на платените суми е било в нарушение на чл.169, ал. 4 и ал. 5 от ДОПК и без да се съобрази изрично посоченото основание за плащане. Позовават се на § 25 от ПЗР на ЗМДВИП, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г., съгласно който сроковете по чл.92, ал.2, чл.93 и чл.217, ал.2 ЗКПО са удължени до 30.06.2020 г., във връзка с COVID 19. Посоченото било възприето от НАП доколкото в данъчно- осигурителната сметка е било вписано, че тези задължения са с падеж на плащане 30.06.2020 г., което било видно и от приложената справка за задълженията по партида на Т. Е., генерирана от системата на НАП към 28.04.2020 г. Видно и от приложената справка за задълженията по партида на Т. Е., генерирана от системата на НАП към 10.11.2020 г.: срокът за внасяне на ДДС при сделки в страната, съгласно справка декларация, е 14.04.2020г.; срокът за внасяне на данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, съгласно Декларация Образец б е, както следва: за месец януари- 25.02.2020г., за месец февруари- 25.03.2020г. и за месец март- 27.04.2020г.; срокът за внасяне на данък дивидент за първото тримесечие на 2020г. е 30.04,2020г. Според жалбоподателят от посочените срокове можел да се направи извод, че срока за погасяване на задълженията за ДДС, съответно Д. и данък дивидент, изтичал по- рано към момента на извършените плащания, посочени по-горе, в сравнение с падежа за внасяне на данъците съгласно ЗКПО, определен със ЗМДВИП - 30.06.2020г. Иска се отмяна на отказа и задължаване на оправомощения орган по приходите за извършване на действия по правилно отразяване в информационната система на НАП начисленията и съответно погасяване на задълженията, като се има предвид реда на възникването им и основанията, посочени при плащането, както и да се отменят неправомерно начислените лихви за просрочие. Претендират се разноски.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли съда да я уважи и да отмени оспорвания акт, като се върне преписката на органите по приходите с указания за коригиране на начислените задължения и съответните лихви. Направено е искане за присъждане на разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът- директорът на ТД на НАП- С., чрез упълномощения си процесуален представител прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че правилно и законосъобразно са разпределени постъпилите суми. Излага аргументи, че автоматичната система на НАП разпределя постъпилото плащане според датата, на която изтича срокът за плащане на задължението. Към момента на плащането , единствено изискуемо и налично задължение е било това за корпоративен данък и за това бил погасен именно той. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх.№2210И0735623/31.03.2020г. с

декларирани задължения в размер на 2 639.82 лв.

С платежно нареждане за плащане от 18.02.2020 г. [фирма] е внесло по сметка на ТД на НАП сумата в размер на 425,00 лв., с вписано основание за плащане - данък дивидент.

С платежно нареждане за плащане от 19.02.2020 г. [фирма] е внесло по сметка на ТД на НАП сумата в размер на 32.72 лв., с вписано основание за плащане- Д. за месец януари 2020 г..

С платежно нареждане за плащане от 10.03.2020 г. [фирма] е внесло по сметка на ТД на НАП сумата в размер на 32.72 лв., с вписано основание за плащане- Д. за месец февруари 2020 г..

С платежно нареждане за плащане от 11.03.2020 г. [фирма] е внесло по сметка на ТД на НАП сумата в размер на 1 162,60 лв., с вписано основание за плащане- ДДС за месец февруари 2020 г..

С платежно нареждане за плащане от 08.04.2020 г. [фирма] е внесло по сметка на ТД на НАП сумата в размер на 32.72 лв., с вписано основание за плащане- Д. за месец март 2020 г..

С платежно нареждане за плащане от 09.04.2020 г. [фирма] е внесло по сметка на ТД на НАП сумата в размер на 508,51 лв., с вписано основание за плащане- ДДС за месец март 2020 г..

На 28.04.2020г. от [фирма] е депозирана молба до ТД на НАП – офис Център за правилно отразяване в информационната система на НАП на извършените плащания, като се погасят задълженията, както са посочени изрично в платежните нареждания и съответно да се сторнират лихвите за просрочие. В същата е посочен § 25 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. за 2020 г., с които сроковете по чл. 93 и чл. 217, ал. 2 от ЗКПО са удължени до 30.06.2020 г., както и че в данъчно-осигурителната сметка е вписано, че горепосочените задължения са с падеж на плащане 30.06.2020 г., видно и от приложената справка за задълженията по партида на Т., генерирана от системата на НАП към 28.04.2020 г. Посочено е, че след служебното погасяване съгласно справка за задълженията към НАП дружеството остава със задължение за данък добавена стойност в размер на 508,51 лв., задължение за Д. в размер на 32,72 лв., задължение за данък дивидент в размер на 425,00 лв. и съответно корпоративен данък в размер на 1 673,61 лв. Т.е. появявали се недължими задължения за главници и неправомерно начисление на лихви за просрочени плащания. Изложено е, че последователността на служебното погасяване е незаконосъобразна, позовавайки се и на разпоредбата на чл.169, ал.5 ДОПК.

С писмо изх. № 10 – 53 – 00 -634/19.05.2020г. на директора на Офис Център на ТД на НАП – С. е отказано извършване на исканите с молбата от 28.04.2020г. действия по отразяване на плащанията в информационната система на НАП. В същото е посочено, че въпреки че сроковете за плащане на авансови вноски дължими по ЗКПО за 2020 г. се удължават до 30 юни 2020 г., съгласно § 25, ал. 1 от ПЗР на ЗМДВИП, не се променя реда за погасяване на публични вземания, регламентиран в разпоредбата на чл. 169 от ДОПК и в частност по ал.5. Изложено е, че към момента на извършените плащания от 18.02.2020 в размер на 425,00лв, за данък дивидент според основанието в платежното нареждане, Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО с входящ № 2210ИИ0749154, не е била подадена, подадена е на 16.04.2020. плащането

се е разпределило съгласно чл. 169, ал. 5 от ДОПК. С извършеното плащане от 11.03.2020 в размер на 1162.60 лв. за справка декларация за ДДС за м. 02.2020 в размер на 737.62 и корпоративен данък в размер на 424.98лв. Справката декларация по ЗДДС за м. 02.2020 е била частично обвързана с предходни плащания, за които все още не са били подадени съответните декларации. Посочено е, че към момента на извършеното плащане от 09.04.2020 в размер на 508.51 лв., месечна справка-декларация по ЗДДС с входящ № 22104001183/12.04.2020 не е била подадена, а Годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с входящ № 2210И0735623 е подадена на 31.03.2020. Постъпилата сума с вальор 09.04.2020 в размер на 508.51лв е разпределена съгласно чл.169, ал. 5 от ДОПК.

Отказът, обективиран в писмото на директора на Офис Център на ТД на НАП– С. е обжалван по административен ред с жалба с вх. № 10-53-03-634/04.06.2020 г. пред Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

С писмо изх. № 23-22-916#1/10.08.2020г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. жалбата е изпратена на директора на ТД на НАП – С. като по- горестоящ орган по смисъла на чл. 93, ал.1 от АПК по жалби срещу действия на органите по приходите.

С писмо изх. № 24-10-1299/18/21.10.2020г. на директора на ТД на НАП – С. са потвърдени мотивите за отказа в писмото от 19.05.2020г. Посочено е че към 07.04.2020г. и 08.04.2020г. в НАП е подадена единствено декларацията по чл.92 от ЗКПО, поради което плащанията са правилно разпределение за погасяване на задълженията, които в информационната система са били изискуеми към момента на постъпване на сумите. Плащанията са разпределени автоматично.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт /ИАА/, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предмет на обжалване са действия на органи по приходите по погасяване на публични вземания чрез разпределение на постъпили плащания от страна на длъжника.

ИАА е издаден от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, в изискуемата писмена форма.

Съгласно чл. 168, т.1 от ДОПК, един от начините за погасяване на публични вземания е чрез тяхното плащане. Последователността на погасяване е регламентирана в чл. 169 от ДОПК. Съгласно чл. 169, ал. 4 от ДОПК, за публичните задължения, установявани от Националната агенция за приходите, до започване на принудителното им събиране, длъжникът заявява вида на задълженията, които иска да погаси. В случаите по чл.169, ал. 4 с постъпила сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасяне на което изтича най- рано към датата на плащането, освен ако в закон не е предвидено друго. Ако срокът за внасяне на две или повече публични задължения от един и същ вид изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно. Съгласно чл. 169, ал. 7 от ДОПК, алинеи 4 и 5 не се прилагат за вземания по невлязъл в сила акт, освен ако до образуване на изпълнителното дело лицето подаде заявление до компетентната териториална дирекция, че погасява задължението си по този акт или погасяването

става чрез прихващане.

Правилно приходната администрация е приела, че към датата на плащанията от страна на дружеството- жалбоподател единственото ликвидно и изискуемо вземане на НАП е вземането по декларацията по чл. 92 от ЗКПО, подадена на 31.03.2020г., тъй като декларациите по ЗДДС и декларацията обр. 6 не са били подадени. Към момента на извършване на разпределение на сумите, постъпили по сметка на НАП в информационната система не са съществували други задължения, за да се приложат правилата на ДОПК за последователност на погасяване на вземанията. Независимо от това, действията на органите по приходите са незаконосъобразни, тъй като в платежните нареждания изрично е вписано основанието за плащане, тоест, че сумите са внесени единствено за погасяване на задължения по ЗДДС и Д.. Липсва законово основание за разпределение на постъпилите суми за погасяване на други публични задължения, извън изрично посочените като основание за плащане. Разпределение за плащане на други видове задължения е възможно само в случай на прихващане, за което обаче няма издаден акт. Действията на приходната администрация не се основават нито на закона, нито на влязъл в сила административен акт и са изцяло незаконосъобразни. Неправилно е позоваването на чл. 169, ал. 5 от ДОПК, доколкото не се касае за задължения от един и същи вид, а за различни видове данъчни задължения. След като към датата на плащане няма изискуеми задължения по подадените по- късно декларации по ЗДДС и декларация образец 6, при вписаните в платежните нареждания основания за плащане, сумите са били недължимо платени и подлежащи на възстановяване или прихващане. Прихващането обаче се извършва не автоматично, а въз основа на акт на съответния компетентен орган, издаден по реда на АПК, за което длъжникът следва да бъде уведомен. В случая разпределението за плащане на други данъчни задължения е прихващане, извършено без основание, без издаден административен акт и без да се основава на закона. По силата на чл. 142, ал. 2 от АПК установяването на нови факти от значение за делото се преценява към момента на приключване на устните състезания. В тази връзка следва да се съобразят подадените на 12.04.2020г. декларации от жалбоподателя. Платените суми следва да бъдат разпределени за погасяване на задълженията по тези декларации, така, както е вписано в платежните нареждания. Действията по разпределение на постъпилите суми за погасяване на друг вид данъчни задължения са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени, ведно с всички последици от това. Начисляването на лихви за погасените с плащанията задължения е незаконосъобразно и тези лихви не са дължими, предвид извършеното погасяване на задълженията чрез плащане в срок. При този изход на делото е основателно искането за заплащане на разноски на жалбоподателя в размер на 50 лева, представляващи платена държавна такса.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК] отказ, обективиран в писмо изх. № 10-53-03-634/19.05.2020г. на директора на офис "Център" при ТД на НАП С., потвърден с писмо изх. № 24-10-1299 /18/ от 21.10.2020 г. на Директора на ТД на НАП- [населено място].

ВРЪЩА преписката на органа по приходите за ново произнасяне, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ТД на НАП– С., Офис Център да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК] сума в размер на 50 (петдесет) лева, представляваща платена държавна такса.
Решението не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ: